

ממעצין השי"ת

במשנת רבוה"ק לבית איז'בצא ראדזין

פרשת
וירא

עלון
מס' 16

ד"ת שנאמרו בשיעור בתורת איזבצא
על ידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ספה"ק בית יעקב

כי כל עוד שהערלה דבוקה באדם אז הם סגורים וכלואים כל האורות מהאדם אבל כאשר האדם מסיר מאתו הערלה אז מתגלים אליו כל האורות מיד, ואברהם עשה ארץ שמים שגילה אור ית' על כנפות הארץ כמו שאור שכינת עוזו בגבהי מרומים כן המשיך האור לעולם הזה. וכדאיתא בתיקונים (תיקון כב דף סה) **"מי יעלה לנו השמימה ראשי תיבות מילה וסופי תיבות הוי"ה"** שע"י המילה נתגלה האור ונעשה מארץ חושך כמו שמים הזכים ובהירים וכדאיתא ג"כ בזה"ק (לך צה:): דאתגליא בי' י רשימו קדישא,

מה שאין כן בהמלאכים שאין יודעין רק מה שנמסר להם למנדע כדאיתא בזה"ק (וירא קא:): וכאשר יפתח להם השי"ת מעט אור אז הוא בכחם להגדיל ולהרחיב זה האור עד אין שיעור, וכדאיתא (בראשית רבה ז') אין לך כל עשב שאין לו מזל ברקיע שמכה בו ואומר לו גדל. וכל זה הוא רק אחר שמתחיל להצמיח מעט אז המזל מגדלו אבל זאת אין בכח המזל לעשות מדומם צומח שהוא יצמיח העשב.

אבל הצורת אדם ע"י אכילתו שמכניס במעיו ועובד בזה הכח את השי"ת אז הוא מהפך הדומם ועושה מהדומם ומהצומח ומהחי בחינת מדבר כדאיתא (ויקרא רבה ב) **כי מדי דברי בו די דבורי שנתתי בו היינו כח התפלה שניתן באדם, וזה הוא עיקר כוונת האכילה, וכאשר ראו המלאכים גודל הכח שנמצא באברהם אבינו ע"ה בקשו גם הם ליהנות מסעודה כזו שהוא מבחינת זעיר אפין.**

כי מתחלה בראשית בריאת העולם קטרגו המלאכים על בריאת האדם ואמרו **מה אנוש כי תזכרנו** כדאיתא (בראשית רבה ח) כי באמת אין דמיון וערך להכרת כבוד שמים שהמלאכים מכירין להכרה שבני אדם יושבי חושך מכירין. וכדאיתא (חולין צא:): שמזכירין את השם אחר שלש תיבות וכדאיתא ג"כ (ברכות ד:): מיכאל באחת וגבריאל בשתיים ואליהו בארבע, היינו שאין צריכים רק לשאת עיניהם איזה פעמים ולהעלות על מחשבתם להסתכל ולהכיר כבוד שמו ית' ואז יש להם הכרה בהשי"ת עד אין שיעור ואין ערך,

אבל האדם אין בכחו להכיר כבוד ה' כי אם אחר יגיעה רבה, ואחר כל היגיעות אשר יגע מה נחשב הכרתו כי קטן הוא, ולזה התרעמו על בריאת האדם שבמה נחשב הוא כי אם יעבוד ויפעול ויגיע עצמו ביגיע כפיו הלא זעיר הוא כי האור שבא לו לאדם ע"י יגיעו זה נקרא זעיר אפין,

אכן אחר שמל אברהם אבינו א"ע אז באו ליהנות מסעודתו של אברהם דזעיר אפין כדאיתא בזה"ק (וירא ק"ב) בגין שמסטרא דאברהם אכלי לעילא. כי המלאכים אף שבא להם בנקל ההכרה להכיר כי כל הארץ מלאה כבודו אבל אין בכחם להפוך ולעשות מחשך אור ולהמשיך נהורא עילאה לתוך ההעלם וההסתר זאת אין בהם רק יודעים הם שזה הוא אור וזה חשך אבל אברהם אבינו כאשר הסיר מאתו הערלה אז עשה מהחושך אור.

שיחת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

להמלאכים היה לזכותו במצוה כדי שינצל (עיין רמב"ן י"ט ג') ולא ידע אז כלל שהם מלאכים).

כי מתחלה בראשית בריאת העולם קטרגו המלאכים על בריאת האדם ואמרו מה אנוש כי תזכרנו כדאיתא (בראשית רבה ח) כי באמת אין דמיון וערך להכרת כבוד שמים שהמלאכים מכירין להכרה שבני אדם יושבי חושך מכירין. וכדאיתא (חולין צא:): שמזכירין את השם אחר שלש תיבות וכדאיתא ג"כ (ברכות ד:): מיכאל באחת וגבריאל בשתיים ואליהו בארבע, היינו שאין צריכים רק לשאת עיניהם איזה פעמים ולהעלות על מחשבתם להסתכל ולהכיר כבוד שמו ית' ואז יש להם הכרה בהשי"ת עד אין שיעור ואין ערך, אבל האדם אין בכחו להכיר כבוד ה' כי אם אחר יגיעה רבה, ואחר כל היגיעות אשר יגע מה נחשב הכרתו כי קטן הוא, ולזה התרעמו על בריאת האדם שבמה נחשב הוא כי אם יעבוד ויפעול ויגיע עצמו ביגיע כפיו הלא זעיר הוא כי האור שבא לו לאדם ע"י יגיעו זה נקרא זעיר אפין:

וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, הענין שבאו המלאכים אצל אברהם אבינו ע"ה אחר שמל עצמו,

אחר מילת אברהם נתגלה גודל מעלת האדם יותר על המלאכים, במה שיכול לברר את החושך לאור, ולזה באו המלאכים להשתתף בסעודתו של אברהם אבינו

וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, הענין שבאו המלאכים אצל אברהם אבינו ע"ה אחר שמל עצמו: כי זה הפעם הראשונה (אולי גם היחידה) שמלאכים באו אל בן אדם בצורה של קבלה ממנו דהיינו להתארח אצלו באכילה שתיה ולינה, וזה ענין מחודש מאד, ורבותינו ז"ל דרשו שאע"ה עמד פתח האוהל כדי להכניס אורחים ולזה שלח אליו הקב"ה את המלאכים בדמות אדם, אבל גם בזה צריך ביאור למה הוצרך לזה דווקא מלאכים וגם שהרי ידע אברהם אבינו שהם מלאכים (עיין רמב"ן פסוק ג' וט"ו) וע"כ שהיה בזה ענין הכנסת אורחים באופן אחר, (משא"כ ענין הכנסת האורחים של לוט

דהרי האדם באשר הוא אדם כל תפיסתו והכרתו הוא על פי מערכת חושיו ורצונותיו והקורות אותו, והכרת ה' אינו בטבע השגתם רק ביגיעה ועמל היפך טבעם וגם אז השגתם והכרתם היא חלקית ומוגבלת, כל אחד עפ"י אופן מערכת נפשו המוגבלת הנתונה בתוך החומר ובהשגתו המוגבלת והנמוכה ואין זה השגה והכרה מבוררת בערך השגת המלאכים שכל מציאותם היא אלוקית ואין להם חומריות ומסך החושך המחשיך ומציאות עצמית נפרדת בכח הבחירה משלהם (שזהו עצם ענין הסתר אור ה' וההתחלקות והנפרדות להכרה מנותקת משלה בלתי יודעת מאין באה, יוצרה ובוראה) ומצד זה הנה אין ערך לבריאת האדם בעולם זה גם אל רום תוקף השגת והכרת ה' אשר לו כי אין לזה ערך ואיכות אמיתית ביחס להכרת אמת מושלמת אשר למלאכים אשר כל צורתם וטבעם היא שירות אליו בהכרה מבוררת.

כי אמנם האדם באשר הוא בעל בחירה ובלתי עומד לפני ה' בטבע בריאתו רק עומד במקום הסתר וחושך, מצד זה אין לו ערך חשיבות ביחס אל המלאכים, אבל אמנם זה עצמו אשר נתונים בתוך ההסתר היא באשר שהם יכולים וצריכים להפוך את החושך לאור שזה מטרת העולם והאדם וזהו הכבוד שמים הגדול אשר יצא מבריאת העולם והאדם וזהו הכבוד שמים הגדול אשר יצא מבריאת ההסתר והחושך, והאדם (היינו בני ישראל הקרויים אדם) באשר בשורש הוא גדול יותר מהמלאכים לכך יכול להכנס אל ההסתר ולגלות בו אור, משא"כ המלאכים שאין בהם חפץ ורצון מהשי"ת שיעבדו מכוחם להרבות כבוד שמים ואין בהם היכולת לגלות אור במקום חושך והסתר ולהפוך מרירו למתיקא, (זהו עומק כח הבחירה הנפרדת אל עצמה כי כאשר היא מסוגלת לקלקל ולהחשיך אור בכח יצה"ר כן יכול להאיר את החושך).

וזה העניין נתגלה אצל אברהם אבינו אחר ברית המילה שהו"ע הסרת המסך והרע החופפים על אורו הגדול, כי בעצם ובמהות הנה האדם הוא גדול ואור בהיר יותר מהמלאכים כנ"ל רק שהמסכים והקליפות המחשיכים חופפים עליו ומכסים את בהירות השגתו, ועבודת האדם הוא להסיר את ההסתרות ולגלות את בהירות אורו בפרט (וכן ענין עבודה זו בכלליות העולם לגלות אור ה' ולהפוך החושך לאור כנ"ל). ולכך אחר ברית המילה אשר נתגלה אורו הגדול אשר היו טמונים בו ואשר ע"י עבודתו נתגלו, אז נתודע ונתברר אל המלאכים כי האדם הוא מרכז ותכלית היצירה שעל ידו מתגלה כבוד שמים אשר היה שם נסתר וחושך מתחילה, והוא הוא הנבחר להשלים צורת הבריאה להביא בהירות השמים אל הארץ אף כי הרקיע מתוח ביניהם והארץ נתן לבני אדם שוכני בתי חומר.

אכן אחר שמל אברהם אבינו א"ע אז באו ליהנות מסעודתו של אברהם דזעיר אפ"ן כדאיתא בזה"ק (וירא ק"ב) בגין שמסטרא דאברהם אכלי לעילא. כי המלאכים אף שבהם נקל ההכרה להכיר כי כל הארץ מלאה כבודו אבל אין בכחם להפוך ולעשות מחשך אור ולהמשיך נהורא עילאה לתוך ההעלם וההסתר זאת אין בהם רק יודעים הם שזה הוא אור וזה חשך אבל אברהם אבינו כאשר הסיר מאתו הערלה אז עשה מהחושך אור.

כי כל עוד שהערלה דבוקה באדם אז הם סגורים וכלואים כל האורות מהאדם אבל כאשר האדם מסיר מאתו הערלה אז מתגלים אליו כל האורות מיד, ואברהם עשה ארץ שמים שגילה אור ית' על כנפות הארץ כמו שאור שכינת עוזו בגבהי מרומים כן המשיך האור לעולם הזה.

וכדאיתא בתיקונים (תיקון כב דף סה) "מי יעלה לנו

"השמימה ראשי תיבות מילה וסופי תיבות הוי"ה שע"י המילה נתגלה האור ונעשה מארץ חושך כמו שמים הזכים ובהירים וכדאיתא ג"כ בזה"ק (לך צה): דאתגליא ב' י רשימו קדישא, מה שאין כן בהמלאכים שאין יודעין רק מה שנמסר להם למנדע כדאיתא בזה"ק (וירא קא): וכאשר יפתח להם השי"ת מעט אור אז הוא בכחם להגדיל ולהרחיב זה האור עד אין שיעור, וכדאיתא (בראשית רבה ז) אין לך כל עשב שאין לו מזל ברקיע שמכה בו ואומר לו גדל.

וכל זה הוא רק אחר שמתחיל להצמיח מעט אז המזל מגדלו אבל זאת אין בכח המזל לעשות מדומם צומח שהוא יצמיח העשב אבל הצורת אדם ע"י אכילתו שמכניס במעיו ועובד בזה הכח את השי"ת אז הוא מהפך הדומם ועושה מהדומם ומהצומח ומהחי בחינת מדבר כדאיתא (ויקרא רבה ב) כי מדי דברי בו די דבורי שנתתי בו היינו כח התפלה שניתן באדם, וזה הוא עיקר כוונת האכילה, וכאשר ראו המלאכים גודל הכח שנמצא באברהם אבינו ע"ה בקשו גם הם ליהנות מסעודה כזו שהוא מבחינת זעיר אפ"ן:

ענין זה מבואר בס"ק אשר שלימות תכלית האכילה הוא כדוגמת הקרבנות להביא את הדומם והצומח והחי להתכלל לתוך האדם המדבר אשר אך בו ניתנה לדעת את ה', והוא הנבחר לעמוד לפני ה' פנים בפנים בהכרה בהירה, ותכלית כל הנוצר והתבררותם הוא בהתכללותם בתוך האדם להתהפך לצורת האדם המכיר את בוראו לבוא לפני ה' פנים בפנים שזהו כח המדבר שהוא ענין התפילה והדיבור לפני ה', והוא תכלית הבריאה להתיחד הנבראים בבוראם ולהחזיר את הכל אליו,

ויכולת התהפכות זו להביא את הכוחות הסתומים הנמוכים להתכלל הדומם והצומח והחי לתכלית שלימות בחי' אדם מדבר ולהביא את כבוד ה' בכל הארץ זה רק ביכולת האדם בכח בחירתו להפוך חושך לאור, מה שאין בתפקיד ובכח המלאכים כלל, ובענין זה רצו המלאכים בחיבת הקודש להשתתף וליהנות להיות להם שייכות לענין זה אשר הוא השתכללות הבריאה להאיר חלקי חושך לקרב את הכוחות הנפרדים ליחודא שלים פנים בפנים מה שאין להם כח ואפשרות והשגה כלל,

ולזה באו להשתתף בסעודת אברהם - עבודת התקרבות כל חלקי החושך והנפרדים להחזירם אל שורשם באור ה', ועבודת האדם והכרתו אף כי היא מוגבלת ומקוטעת (באשר אינו עומד בהירות הרוחניות בלא יצר הרע כמלאכים ויש לו רצון ותפיסה משלו) והשגתו קטנה ומעוטה בלתי חשובה, אבל רק על ידו בעבודתו והכרתו הקטנה מתגלה כבודו בארץ ומתברר אור ה' בעולם אף במקום שלא היה מקודם כלל וזה אך חלק וכח האדם בכח עבודתו בעלמא דפירודא ודווקא ע"י הסתרת בהירות האור ועבודה במקום חושך ששם דווקא אפשרות להפוך לאור, אבל המלאכים אין להם שייכות לזה ושורים תמיד במקום אור, ובהכרה בהירה ושלמה ובלא אפשרות חטא, ודעת הכרת גודל מעלת ישראל וגודל כוחם להפוך חושך לאור, אז רוצים להתכלל והשתתף בעבודת ישראל.

השיעור השבועי מאת ב"ק ארמו"ר שליט"א

בספרי רבותינו הקדושים לבית איז'בנא ראדזין
מתקיים מדי שבוע ביום רביעי בשעה 11:00 בלילה
בבית המדרש דרוהביטש (בעז"ר) רחוב מלאכי בעיה"ק ירושלים

כל מי שיש הערות בעניני הגליון ולכל עניני הגליון ולקבל את העלון במייל ניתן לשלוח לכתובת. ri0583256436@gmail.com
יו"ל ע"י עמותת מורשת בית איז'בנא ראדזין ע"ר

להשיג את ספרי רבותינו הקדושים במייל של המערכת

העלון נתנדב לע"ג רבותינו הקדושים ולזכות יהושע בן חוה לאה ומשפחתו